

פסוק השבוע –

פרשת דברים

וייטב בעיניי הדבר

"וַיֵּיטֵב בְּעֵינַי הַדָּבָר וְאָקַח מִכֶּם שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי אַנְשִׁים אִישׁ אֶחָד לְשִׁבְטֹ" (דברים א, כג).

משה רבנו מספר כי קיבל את הצעתם של בני ישראל לשלוח מרגלים, ולא זו בלבד אלא שהצעתם אף מצאה חן בעיניו.

איזו טעות נוראה! רש"י מבטא את טעותו של משה במילים "בעיניי ולא בעיני המקום".

אלא שיש לתמוה. איך יתכן שמשה רבנו אדון כל הנביאים, שעליו נאמר "בכל ביתי נאמן הוא", יאמר בפה מלא שרעיון הזוי שכזה מצא חן בעיניו?¹

נראה שהתורה מלמדת אותנו ששליחת המרגלים הייתה רעיון טוב ונכון. על האדם להשתדל תמיד ולא לסמוך על הנס, ועל כן היה צורך לשלוח אנשים שיתורו את הארץ ויתנו עצות באיזו טקטיקה כדאי להשתמש כדי לכבוש אותה.

רעיון שליחת המרגלים היה טוב וראוי בבסיסו, אלא שהמרגלים פשעו. במקום למלא את תפקידם ולייעץ לעם מהן דרכי הגישה הטובות ביותר לארץ, הם החליטו לנכס לעצמם את תפקיד המנהיג ולקבוע על דעת עצמם אם כדאי לכבוש את הארץ אם לאו.

מדברי משה רבנו אנו לומדים שגם בזמן של השגחה מופלאה - על האדם לפעול ולקבל אחריות. זאת בתנאי שהוא יודע שאין הוא קובע את המטרה, אלא הוא משתדל ומתאמץ להגיע אל המטרה שעיצב ריבון העולמים.

וייטב בעיניי הדבר

¹ עיין ברש"י ובתירומו